

Tíðindi.

K. F. U. M.

Söndag «hjemligt Samvær».
Mandag Kl. 6. Y. A. (10—13 Aar). Kl. 8. Læsestue.
Onsdag Kl. 8. U. A. (13—16 Aar).
Torsdag Bibeltime.
Fredag Læsestue.

Reseda.

I hesum døgum er stovnaður ein 95 oyra handil í Havnini, ein Reseda forrættning. — Tað er ótrúligt, hvat har kann fáast av góðum og hentum vörum fyri 95 oyru. Niels Arge, ur-smiður, hevur henda handil í hondum.

Burtur við tingingum!

Leingi hevur tað spókt fyri listanum, sum vinnuflokkurin skuldi senda út um landið fyri at savna sær undirskriftir við tí endamáli at fáa lögtingsval. Nú sigst hesin listi at ganga í Havnini.

Rætting.

I grein Poul E. Petersens eru komnar tvær villur. Tær verða hervið rættaðar: — Seinast í fimta petti stendur: ið høvdu líkamtyngd og líkamshædd í meðaltalið. Har skal standa **yvir** meðaltalið. Í setta petti stendur: mestu líkamskynstrini; har skal standa: mestu líkamstýngdina.

Hvorfor gaa over Aaen efter Vand — hvorfor bruge udenlandske Sæber, naar Dekan faa færøske, som er bedre og billigere, fra Fabriken
„OKKARA“

Viðmerkingar.

Spýggjuligt.

Kommunistblaðið (M. S. Viðstein í roðklæðum undir navni av fiskimanni) kallar tað spýggjuligt, at okkara maður á tingi, P. M. Dam, bardist ímóti afturhaldinum og tí kommunistisk-vinnuflokkska handlangaranum á tingi fyri at fáa ynski Føroya fiskimannafelags viðvíkjandi kostarhaldinum viðtikið og fest við lóg.

Við báðum afturhaldsflokkum undir orðunum visti kommunisturin teim 4000 fiskimonnunum at tingast við reidararnar heldur enn at koma til tingið. Henda ilgerð er hvorki kommunistisk ella socialistisk. Tað veit maðurin, og roynir hann nú í blaði sínum at sleppa sær frá høggi við at høgga á «regeringina». Men tilíki hogg í leysa luft fjala ikki ta gjørdi misgerð, men draga einans skarpari fram í rampuljósið mannin við báki báðu megin og oyrunum spildum fyri at ganga hundsorindi kapitalistanna.

„Krossur“

tykist at hava haft lætt við at avhøvda javnaðarmenn. Við øll-

um trolakunstum hevur hann sovið teir deyðar og «ude af Sagaen». Hyggjið bara at fináns-plánsjakinum í «Krossi». Javnaðarmenn eru ikki til, — tað lirrur ikki í teim!

Tað er gott at vera blindur og deyður, tá ein ikki orkar at siggja og hoyra.

5. oktober

talaði kommunisturin — fyrstu ferð í ár — á Føroya lögtingi.

Vor Krone Margarine overgaar al anden Margarine i Kvalitet og Velsmag.

A/S Thorshavns Mælkforsyning & Margarinefabrik.

Aftursvar

til
Christensen, sakforara.

Christensen sigur, at tað ikki er beint, ið vit settu um frábýtið — um peningin, ið sendist F. F. — at peningurin var «beslaglagdur».

Hertil loyvi eg mær at siga, at tað má vera beint, at fiskurin var frábýttur, tí hetta var avgjørt og flutt yvirmonnunum upp í hendi; at tað má vera beint, at peningurin var sendur til F. F., tí haðani fingi vit at vita, at peningurin var beslaglagdur.

Eisini er tað beint, at vit fingi besked um at mótla hjá Christensen, sakforara, og har vóru vit tí fyrst — hitt er all undirordnað og kanska eisini fyri ein part uppstápláð.

Hvor hevur velt, at sakin kom í rættin? Er tað sakforarnir í felag, ella hvor?

Var semjan fingin í lag við tað sama, mundi «salerið» neyvan verið tað, ið tað verður.

Sigurd Jensen.

Inserat.

Hvedehøsten. Det statistiske Landbrugsbureau har ansaaet den samlede Verdens Hvedehøst til at blive godt 10 pCt. mindre end sidste Aar. Det er paa det nærmeste samme Resultat, som det internationale Landbrugs Institut i Rom er kommet til for den nordlige Havkugles Vedkommende (bortset fra Rusland og Kina). For U. S. A.'s Vedkommende er Udbyttet af Hvedehøsten pr. 1. September betydelig mindre end i Fjor. I Australien tegner Høstudsigterne sig fremdeles daarligt, hvorimod de har bedret sig noget i Argentina grundet paa Regnfald. Der synes imidlertid ikke at være nogen Udsigt til at den sydlige Havkugles Lande skal kunne give saa meget større Høstudbytter, at de vil kunne opveje de 10 pCt. Deficit for den nordlige Havkugle.

Prislejet for Hvede maa da ogsaa, trods lidt Vaklen frem og tilbage i de sidste Par Uger, betegnes som værende fast, og de Tal for Høstudbyttet, som fremkommer, synes ikke at kunne motivere nogen Tilbagegang. Omsætningen paa Hvedemarkedet har da ogsaa i den senere Tid været ganske anseelig, og man synes at regne med en fortsat livligere Handel, fordi Importlandene vil faa Brug for større Kvantiteter, end Tilfældet har været i de senere Aar. Prisfald er derfor umulig.

ÚR SUÐUROY

Lagtingsvalg!

D'Herrer indenfor Købmandsforeningen m. fl. har alle Jern i Ilden for at faa de siddende Lagtingsmænd smidt ud og drømmer om selv at erhverve sig Taburetterne. Ja, ja, lad os bare faa Valg. Vi Socialdemokrater har intet at tabe, men alt at vinde. Lagtinget trænger til Udrensning. Deri har »Vinnuflokkurin« ret. Thi hvad har Sambands- og Selvestyrepartierne udrettet i Lagtinget for Samfundet, for Arbejderne og Fiskerne? Intet, eller saa godt som intet af det, som er godt og helsebringende for det nødstedte Land. De har slumret den kostbare Tid væk og undladt at gennemføre de for Landet paakrævede Reformers og Foranstaltninger — og imens er vore Øer gaaet og gaar frendeles i et alt stærkere Tempo den sikre Undergang imøde. Som Forholdene nu stiller sig, kunde passende hænges et Skildt paa Taburetterne med Indskriften: Her gaar Vejen til Undergang. Nød og Elendighed.

Og nu er det kommet saa langt, at ikke blot Fiskerne og Arbejderne føler Undergangens dragende Sus, men ogsaa d'Herrer Erhvervsdrivende, Købmænd, Redere m. fl. føler Grunden bevæge sig under Fødderne. De aner Fare, og pludselig kommer de i Tanker om, at Hovederhvervet, Fiskeriet, er — i sin nuværende Skikkelse — paa gyngende Grund, og med hysterisk Kraft raaber de om Hjælp for den synkende Skude, som de inderst inde føler sig ude af Stand til at bjerge i Land. Deres Undladelses-Synder volder dem Samvittighedskvaler, nu da det kniber for dem selv. Men dette vedgaar de selvfølgelig ikke, men de giver det Udseende af, at deres Nødsraab gælder de stakkels Fiskere, der sætter Livet til for Samfundets Eksistens. De er ikke tabte bag en Vogn i deres »Hekseri« for at faa det til at se pænt ud i Fiskernes Øjne. Det er ikke saa aeffent pludselig at optræde som de

uegennyttige Samfundsreformatorer for at hytte Skindet. Men Fiskerne er ikke helt saa naive. Dertil har Livets Skole været dem for haard og hjerteløs. De har lært, at det ikke er ethvert Gilde, man skal deltage i, og det er ikke ethvert Ord man skal svare paa. De har lært Haanden og Aanden at kende og lader sig ikke bedrage af Rosten.

Det skal ikke lykkes at kaste et Stør over Sandheden. Vi Socialdemokrater har i vor Tale, i vort Blad prøvet paa, saa godt vi har kunnet, at pege paa Faren ved d'Herrers Slummer. Og nu er d'Herrer ogsaa ved at vaagne. Men de skal finde en vaagen Fisker- og Arbejdsstand.

Erhvervspolitikken er et Verdensproblem. Vi er et Led i Kæden og kan ikke skille os ud, uden at gaa til Grunde, men vi maa handle rationelt, de smaa i Samfundet maa lægge sammen til en Helhedskraft. Vi har ikke Raad til herefter at prisgive os til d'Herrers Planløshed og Naade. Dette ser Arbejder- og Fiskerstanden. Dette er de nødstedte Smaa i Samfundet klar over. Derfor lader de sig ikke forlede af falske Taarer, men vil vide at flokkes om Socialdemokratiets Krav om, at Samfundet, Lagtinget, skal tage Traadene i sin Haand og handle uden at lade sig binde af Privatinteresser. Og d'Herrer aner, at saadan stiller Forholdene sig. De gør derfor de yderste Anstrængelser for, at dette ikke maa ske, Arbejdernes og Fiskernes Interesser maa for enhver Pris ikke komme i Forgrunden.

Lad os endelig faa Valg. Vi Socialdemokrater er ikke bange for d'Herrers Valgflask. Arbejderne og Fiskerne har tabt Troen paa de gyldne Løfter. De ønsker ikke Naade og Øllebrodsbarmhjertighed i Stedet for deres fulde Ret.

Fiskerne og Arbejderne ønsker nu rent Bord. De er ved at erkende, at den socialdemokratiske Vej er Vejen til Friheden for alle. De ser, at den enkeltes Privilegier paa Samfundet Bekostning maa vige for den

lige Ret for alle. De erkender, at Broderskabet imellem Klasserne og Folkene indad saa vel som udad til er den løftende Kraft. Pligt og Ret for alle, uden hemmende Privilegier for den enkelte, for Kapitalens Haandlangere!

Karl Max internationale Ide slaar Bro fra Kyst til Kyst! Over denne Bro vil de færøske Arbejdere og Fiskere gaa imod lysere Tider.

O. M. Schultz,
Arbejdsmand.

Tíðindi.

Trangievághavn.

7. í h. m. vóru trolararnir »Kinclaven« og »Sangariu« inni á havnini og krokaðu undan óveðri. 8. var »Ruby« inni fyri maskinskaða, og 10. vóru »Elmo« og »Rosskeen« inni og krokaðu.

Tvørabátur burturgingin.

Tveir synir Edvard Jacobsens, Dánjal og Tummus fóru týsdagin út í Stóru Dímun. Tummus skuldi niðan í Dímun at arbeiða, og bróðurin skuldi flyta hann har út og koma aftur um kvøldið. Tá Dánjal ikki kom aftur, varð farið at leita, bæði týskvøldið og miðvikudagin varð leitað; men einki bleiv funnið. Hósdagin varð farið avstað við einum trolara; og tá eydnaðist tað at koma upp í Dímun. Har fingi menn at frætla, at bróðirinn vóru komnir út týsdagin; men Dánjal var ikki farin upp á oynna, hann fór beinan vegin avstað aftur. — Tá Dímunarbóndin frætti, at Dánjal var farin avstað aftur, fór hann út á eggina at royna at fáa hann at venda aftur; men tað miseydnadist. — Dánjal hoyrdi ikki róp hansara. Bóndin setti seg so á eggina at eygleiða bátin. hann sá hann koma í Strongin við Dímun, og har misti hann hann úr eygsjón. — Tað er sostatt, tíverri, einki at ivast í, at hann er burturgingin.

Hvalaveiðan í Lopra

er nú endað. Veiddir eru í ár av báðum bátunum tilsamans 96 hvalir. Tvøstíð hevur verið so nógv umbíðið, at stóðin nú at endanum ikki hevur kunnað latið allar fingið.

Teknisk-Skole, Trángisvaag.

Undervisningen i Haandværker- og Handelsklassen paabegyndes den 15. Okt. Kl. 7 som sædvanlig i Tveraa Skole.

Ernst Hansen.

Forlang

Suðuroyar Margarin.

Altid nykærnet og velsmagende.

P.F. SUÐUROYAR MARGARINVIKRI
OG MJÓLKAFELAG, TVØROYRI